

ikke at tælle paa Kronerne, men at se Sagen fra den anden Side, saa er jeg sikker paa, at han vil give os Ret og være med til at indrømme Funktionærerne dette Krav.

Spørgsmaalet om Belysningen af Kupéerne, særlig 3die Klasses, har ogsaa været forhandlet i Finansudvalget paa Foranledning af de stærke Klager under Finanslovens 1ste Behandling. Det kan ikke nægtes, at Belysningen i 3die Klasses Kupéer er maadelig, og at det i mange Tilfælde er umuligt for de rejsende at læse. Der er indført Forbedringer i 1ste og 2den Klasses Kupéer, idet der er anbragt Læselamper i Ryggen af Sofaen, men hvorfor kunde man saa ikke ogsaa gøre noget for 3die Klasses Publikum, som dog er det store Flertal af de rejsende, saa at Opholdet i Kupéerne blev behageligere og hyggeligere.

Spørgsmaalet om Belysningen og Opvarmningen af vore Stationer er ogsaa ofte Gjenstand for Klage. Jeg tror, det Princip, vi her ere inde paa, er forkert. Sagen er nemlig saaledes ordnet, at Stationsforstanderne faa en vis Sum, for hvilken de skulle oplyse og opvarme Stationerne. Man gør dem herved interesserede i at spare saa meget som muligt, thi det, der spares, bliver til deres egen Fordel. Jeg tror, man hellere skulde gaa over til et andet System, saaledes at det var Staten, der virkelig paatog sig denne Sag og gennemførte den saaledes, at Publikum kunde være tilfreds.

Dernæst skal jeg gøre nogle Bemærkninger om Statens Stilling overfor Fagforeninger. Paa flere Steder har der været Konflikter mellem Staten og det paagældende Steds Fagforening. Det har saaledes været Tilfældet i Silkeborgegnen ved Moselund Station, hvor der var en Konflikt mellem Statsbanerne og Fagforeningen af Landarbejderne der. Oprindelig havde Arbejderne i Silkeborg det paagældende Arbejde og fik en Betaling af 30 Øre Timen. Saa blev der i Moselund dannet en Fagforening af de stedlige Arbejdere, og disse bade deres Kammerater i Silkeborg om at maatte faa dette Arbejde ude i Grusgraven, ikke ved Kørselen, ikke ved Transporten af Gruset paa Banevogne, men selve Arbejdet i Grusgraven. Kammeraterne i Silkeborg overlod dem Arbejdet, men saa skete der det mærkelige, at da Arbejderne ved Stationen skulde udføre Arbejdet, blev der trukket 5 Øre fra i Timen. Til Byarbejderne fra Silkeborg vilde man nok betale 30 Øre Timen, men

til Landarbejderne i Moselund vilde man kun betale 25 Øre, og derover kom det selvfølgelig til Konflikt. Det samme har været Tilfældet ved Snekastningsarbejdet i Esbjerg, hvor Staten ligeledes har undslaaet sig for at give den Betaling, som private Entreprenører maa betale til Arbejdsmændene. Og det samme er foregaaet i lang Tid ved Banerne i Københavns Nærhed, hvor Staten ligeledes har nægtet at betale den Løn, der betales af andre Arbejdsgivere. Det forekommer mig at være et meget daarligt Eksempel, Staten her giver, og at det maa være Statsbanernes Pligt at betale den tariffmæssige Betaling, som er gængs paa det paagældende Sted.

Endvidere har der været forhandlet om Arbejdsforholdene ved Lille og Store Bælts-Færgerne. Funktionærerne have der en Vagt paa 24 Timer og derefter et Fridøgn. Det vil sige, dette er dog ikke et rigtigt Fridøgn, idet Ledelsen til visse Tider forlanger, at de i denne Tid skulle udføre noget Ekstraarbejde. Nu er det sikkert en meget uheldig Ordning med en Arbejdstid paa 24 Timer i Træk. Det er i høj Grad sløvende at være beskæftiget i saa lang Tid, og netop ved dette Arbejde er det en særdeles nødvendig Betingelse, at Mandskabet er fuldt ud agtpaa-givende, saa at det virkelig kan passe de Pligter, der paahviler det. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister — men det Forslag vil han vel blive helt forskrækket over —, at man paa saadanne Steder, hvor der findes kontinuerlig Drift, indfører 8 Timers Arbejdsdag saaledes, at der er 3 Hold Mandskab, der dele Døgnet imellem sig. Det er en Ordning, som til stor Tilfredshed baade for Arbejdsgivere og Arbejdere er indført mange andre Steder, baade af Kommuner og af private, og det forekommer mig, at det er et billigt Forlangende, at Staten følger efter, og hvor den har kontinuerlig Drift, gennemfører en Tredeling af Døgnet, altsaa den 8 Timers Arbejdsdag.

Vi have haft et Samraad om Bygning af Lokomotiver her i Landet. Vi Socialdemokrater hørte jo for nogle Dage siden under Finanslovbehandlingen Bebrejdelser fra Regeringspartiets Side for, at vi havde skadet de danske Arbejdere og den danske Industri ved Rekyllaffæren. Denne Paastand blev tilbagevist saa grundigt, at jeg ikke tænker, de Herrer fremsætte den mere. Den var saa ugrundet, som noget kunde være. Men samtidig nævnedes jeg, at der kan paavises tidligere Eksempler